

متن پرسش

سلام و عرض ادب: اواخر دهه نود در شرایط روحی خاصی این کلمات بر ذهن و دلم جاری شد. خواستم نظر استاد بزرگوار را جویا شوم. ای همه تاریخ ما، ای مهدی موعود ما / ای که هستی در پس ابر سیاهی قرن ها / باز آ و کن همه تاریخ را زیر و زبر / ریشه کن کن گنه و کل ظلمت تاریخ ما / نور خود جاری نما بر ظلمت تاریخ ما / تا جهان یکسر شود نور علی نور از شما / چون شما جلوه نمایی جان ما جان می شود / چون شما رخ بر بگیری، میتی جان های ما / ای همه جان های ما جمع گشته اندر جان تو/ جان ما جمله تویی، ای جمله ی جان های ما / ما در این تاریخ تار و سایه ی ابر سیاه / منجمد گشتیم ز سرما ای همه گرمی ما / رخ نما، مولای ما، ای مونس جان های ما / جان ما رخ بر مگیر از جان بی جان های ما / گر چه هستی حاضر و ناظر تو در کل جهان / پس بیا تا ما ببینیم این حضورت را به ما / ما کجا و تو کجا! ای جان جان جان ما / جان مایی تو ولیکن قله ی جان های ما / راه ما، همراه ما، ای رهبر و محبوب ما / راهبر ما را در این ره چون تویی مقصود ما / گر چه دور افتاده ایم از تو، ولیکن نیست دور/ نور تو از ما همه دوران ز انوار شما / یک کلام ختم کلام، برگرد بر تاریخ ما / نیست بی تو مزه ای در کل این تاریخ ما!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با نظر که او می آید، ما در مقام انتظار قرار می گیریم، مقامی که انسان نظر به افقی می کند که در مقابلش گشوده می شود و بدین لحاظ هم اکنون نسبت به آن حضرت بیگانه نخواهد بود. نکاتی در این مورد در بحث «نظر به حضرت مهدی «عجل الله تعالی فرجه» و درک حضور نهایی امروزمین خود» <https://eitaa.com/matalebevijeh/16112> عرض شد. و کاربر سؤال شماره ۳۷۰۳۷ به خوبی متذکر آن گشته اند. خوب است که به آن سؤال و جواب نیز رجوع فرمایید. موفق باشید